

De Rechtbank van Eerste Aanleg te **DENDERMONDE dertiende kamer**, rechtdoende in strafzaken, heeft in haar openbare - *buitengewone* - terechtzitting van **30 juni 2005** het hiernavolgend **VONNIS** gewezen :

Not.nr. 66.73.1724/01/26

Griffie nr.

IN DE ZAAK VAN HET OPENBAAR MINISTERIE TEGEN:

1. _____, handelaar, geboren te _____ ; op _____
, wonende te _____ ;
2. _____, handelaar, geboren te _____) op _____
, van Britse nationaliteit, wonende te _____

Verdacht van :

te _____ vanaf minstens 27 november 2001 tot en met datum der dagvaarding:
28 OKT.2004

de eerste en de tweede:

A. - bij inbreuk op de art. 44 § 1-7°, 64 tweede, derde, **vierde** en laatste lid en 65 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw (*feiten tot en met 24 maart 1997*)

-en vanaf 25 maart 1997 geformuleerd in de artikelen 42 § 1-7°, 66 tweede, derde, **vierde** en laatste lid en 68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 (*feiten vanaf 25 maart 1997 tot en met 30 april 2000*)

door het uitvoeren van werken, het in stand houden ervan, door het verkavelen van grondeigendom of hoe dan ook, inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften der bijzondere plannen van aanleg, op de bepalingen van de titels II en III of op die van de verordeningen, vastgesteld ter uitvoering van titel III en van het eerste hoofdstuk van titel IV van voormelde wet en voormeld decreet,

namelijk door zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het College van Burgemeester en Schepenen het gebruik van vergunde gebouwen te hebben gewijzigd voor zover deze wijziging is opgesomd in een door de Vlaamse regering vast te leggen lijst, terzake in strijd met artikel 3 van het besluit van de Vlaamse Regering van 17 juli 1984 houdende het vergunningsplichtig maken van sommige gebruikswijzigingen en artikel 54 van het decreet van 12 november 2003 waarbij artikel 192bis in het decreet van 18 mei 1999 wordt ingevoegd waardoor het hoger vermeld besluit met terugwerkende kracht vanaf 9 september 1984 tot 1 mei 2000 wordt opgenomen

- *feiten vanaf 1 mei 2000* strafbaar gesteld bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 99 § 1-6°, 146-1°, **146-9° lid**, 147, 148, 149, 192bis en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening van 18 mei 1999 en artikel 2 § 1 van het Besluit van de Vlaamse regering van 14 april 2000 tot bepaling van de vergunningplichtige functiewijzigingen en van de werken, handelingen en wijzigingen waarvoor geen stedenbouwkundige vergunning nodig is, zoals gewijzigd bij Besluit van de Vlaamse regering van 26 april 2002

namelijk door zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning geheel of gedeeltelijk de hoofdfunctie van een onroerend bebouwd goed gewijzigd te hebben van de functiecategorie landbouw in de ruime zin naar de functiecategorie industrie en ambacht

In casu:

door het gebruiken van landbouwgebouwen voor het uitbaten van een schrijnwerkerij en het stallen voertuigen (stuk 3 en 92) binnen een gebied dat volgens het gewestplan als bestemming heeft agrarisch gebied (stuk 25, 82 en 83).

B. - bij inbreuk op artikel 44 § 1, 5°, 64, eerste, tweede en laatste lid en 65 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedebouw, gewijzigd door artikel 4 van de wet van 22 december 1970 (*feiten tot en met 24 maart 1997*)

- *en vanaf 25 maart 1997* geformuleerd in de artikelen 42 § 1, 5°, 66, eerste, tweede en vijfde lid en 68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 (*feiten vanaf 25 maart 1997 tot en met 30 april 2000*)

door het uitvoeren van werken, het in stand houden ervan, door het verkavelen van grondeigendom of hoe dan ook, inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften der bijzondere plannen van aanleg, op de bepalingen van de titels II en III of op die van de verordeningen, vastgesteld ter uitvoering van titel III en van het eerste hoofdstuk van titel IV van voormelde wet en voormeld decreet, namelijk door zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen een opslagruimte voor gebruikte voertuigen of voor schroot te hebben aangelegd

- *feiten vanaf 1 mei 2000* strafbaar gesteld bij inbreuk op de artikelen 2, 99 § 1-5° a), 146 al. 1-1°, 147, 149 en 204 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening de bij artikel 99 § 1-5° a), bepaalde handelingen, werken of wijzigingen zonder voorafgaande vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, door zonder stedenbouwkundige vergunning een grond gewoonlijk gebruikt te hebben, aangelegd te hebben of ingericht te hebben voor het opslaan van gebruikte of afgedankte voertuigen, allerhande materialen, materieel of afval

met name de opslag van ijzerprofielen, buizen, hout (stuk 3, 20, 69, 73 en 92) en voertuigen (stuk 9).

Met de omstandigheid dat de feiten omschreven onder de tenlasteleggingen **A en B** de opeenvolgende en voortgezette uitvoering zijn van een zelfde misdadig opzet zodat de verjaring van de strafvordering slechts een aanvang neemt op de datum van het laatst gepleegde feit, namelijk de dag der dagvaarding.

De kadastrale omschrijving van het onroerend goed dat het voorwerp van het misdrijf is, zijnde:

ligging:

aard en oppervlakte: magazijn, 19 a 55 ca

wijk en nummer van het kadaster:

en de eigenaars ervan geïdentificeerd zijnde als:

geboren te _____ op _____ en _____ geboren te _____
 op _____, beiden wonende te _____

die de eigendomstitel hebben verkregen krachtens de akte van openbare verkoop verleden op 29/11/1995 geregistreerd op 07/12/1995.

De rechtbank nam kennis van :

- de dagvaarding waarmee de zaak bij deze rechtbank aanhangig werd gemaakt en die op 10 november 2004 werd betekend aan de beklaagden door afgifte van een afschrift aan de politie van de woonplaats van de beklaagden, tevens houdende dagstelling voor de openbare terechtzitting d.d. 6 december 2004;
- de ontvangstbewijzen d.d. 12 november 2004 waaruit blijkt dat de beklaagden een afschrift van de dagvaarding ontvingen;
- de overschrijving van de aanhangig makende dagvaarding op het _____ hypotheek-kantoor te _____ op 17 november 2004 onder de referte _____
- de processen-verbaal en de overige stukken van de rechtspleging.

Op de openbare terechtzitting d.d. 6 december 2004 werd de zaak in voortzetting gesteld naar de terechtzitting d.d. 7 februari 2005 teneinde de toestand na te gaan. Op de openbare terechtzitting d.d. 7 februari 2005 werd de zaak in voortzetting gesteld naar de terechtzitting d.d. 25 april 2005 teneinde alle voorwerpen te verwijderen en teneinde het openbaar ministerie toe te laten opnieuw nazicht te doen. Op de openbare terechtzitting d.d. 25 april 2005 werd de zaak voor een anders samengestelde zetel hernomen, behandeld en in beraad genomen.

De rechtbank aanhoorde op de openbare terechtzitting d.d. 25 april 2005 :

- het **openbaar ministerie**, waargenomen door _____ substituut-procureur des Konings, in zijn middelen en eis ;
- de **beklaagden** _____ en _____ in hun middelen van verdediging voorgedragen door hun raadsman mr _____ advocaat te _____ die hen heeft vertegenwoordigd.

1. De gegrondheid van de strafvordering

1.1

Uit de materiële vaststellingen en de verklaringen van de beklaagden zelf, blijkt zeer duidelijk dat er sprake was van een functiewijziging van het onroerend goed in kwestie, nl. van de hoofdfunctie landbouw in de ruime zin naar de functiecategorie industrie en ambacht. Tevens werden er zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning diverse materialen opgeslagen, meer bepaald ijzerprofielen, buizen, stuk hout (stukken 3, 20, 69, 73 en 92, van het strafdossier).

1.2

Op de terechtzitting d.d. 25 april 2005 stelde de verdediging van de beide beklaagden dat het ten laste gelegde niet betwist werd en werd er op gewezen dat inmiddels een volledig herstel was gerealiseerd.

1.3

In acht genomen de objectieve vaststellingen, de stukken en de verklaringen vervat in het strafdossier, zijn naar het oordeel van de rechtbank de feiten omschreven onder de tenlastelegging A en B in hoofde van de beide beklaagden dan ook afdoende bewezen.

2. De straftoemeting

2.1

De verschillende feiten omschreven onder de tenlasteleggingen A en B zijn in hoofde van de beklaagden de uitvoering van één ongeoorloofd besluit. Zij staan in zodanig verband dat zij als één voortgezette handeling moeten worden beschouwd en zij dus maar één misdrijf uitmaken. Overeenkomstig artikel 65, eerste lid van het Strafwetboek dient derhalve voor die misdrijven slechts één straf te worden uitgesproken.

2.2

De straftoemeting moet worden bepaald gelet op de aard en de objectieve ernst van de bewezen verklaarde feiten, de begeleidende omstandigheden en de persoonlijkheid van de beklaagden zoals die blijkt uit het strafrechtelijk verleden, de gezinstoestand en de arbeidssituatie voor zover bekend.

2.3

De door de beklaagden gepleegde strafrechtelijke feiten zijn objectief ernstig. De beklaagden moeten de normen die de overheid heeft uitgewerkt ter realisatie van het beleid inzake stedenbouw en ruimtelijke ordening respecteren. De rechtbank wijst er op dat de beklaagden hun individueel belang niet boven het algemeen belang – dat is gebaat met een goede ruimtelijke ordening – mogen laten prevaleren. In beginsel is

enige gestrengheid in de bestraffing dan ook vereist.

2.4

De *eerste beklagde* is thans jaar oud. Zijn strafregister is eerder ongunstig. Hij werd al veroordeeld wegens heling (1987, gevangenisstraf twee maanden met uitstel en geldboete 300 BEF). Tevens werd hem opschorting verleend voor onopzettelijke doding (2002). Verder werd hij ook al eens wegens stedenbouwkundige inbreuken veroordeeld (2002, geldboete 100 BEF).

De *tweede beklagde* is thans jaar. Zij beschikt over een vlekkeloos strafrechtelijk verleden, wat enige mildheid in de bestraffing toelaat.

2.5

De straftoemeting moet niet alleen de vergeldingbehoefte dienen maar ook de speciale en generale preventie. De op te leggen straf moet van aard zijn de beklagden ervan te weerhouden zich in de toekomst nog aan dergelijke feiten schuldig te maken en hen aan te sporen respect te betonen voor de regels die beogen in Vlaanderen tot een ordentelijke ruimtelijke ordening te komen.

2.6

Gegeven hetgeen voorafgaat komt het de rechtbank passend en rechtmatig voor om aan elk der beklagden voor de feiten omschreven onder de tenlasteleggingen A en B samen de in het beschikkend gedeelte van dit vonnis bepaalde geldboete op te leggen.

2.7

De tweede beklagde werd nog niet veroordeeld tot een criminele straf of tot een correctionele gevangenisstraf van meer dan twaalf maanden en er mag worden gehoopt dat zij zich niet meer aan dergelijke feiten zal schuldig maken. Er kan dan ook uitstel van tenuitvoerlegging worden verleend voor een gedeelte van de opgelegde geldboete in haar hoofde, zoals in het beschikkend gedeelte van dit vonnis nader bepaald.

3. De herstellvordering

3.1

Bij brief d.d. 17 april 2003 (stuk 80, strafdossier) heeft de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur een herstellvordering bij de procureur des Konings ingediend, strekkend tot herstel in de oorspronkelijke staat, namelijk:

- verwijderen van alle gestockeerde inerte materialen naar een daartoe bestemde stortplaats;
- herstellen van het maaiveld op zijn oorspronkelijk niveau.

Tevens werd de staking van het strijdig gebruik voorgesteld, namelijk het stoppen van de uitbating van de schrijnwerkerij in de landbouwgebouwen.

3.2

Uit het aanvullend onderzoek is gebleken dat de beklaagden inmiddels zelf tot herstel overgingen en dat de loodsen niet meer gebruikt worden voor de uitbating van een schrijnwerkerij.

Aldus dient vastgesteld te worden dat de herstellvordering zonder voorwerp is geworden.

Gezien de hierna vermelde artikelen :

Wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtzaken, art. 11, 12, 14, 21 tot en met 23, 31 tot en met 37, 40 en 41 ;

Wetboek van strafvordering, art. 3 V.T., 161, 162, 179, 182, 184, 185, 189, 190, 190ter, 194 en 195;

Strafwetboek, art. 2, 38, 40, 44, 65 eerste lid;

Decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, art. 1, 2, 99, § 1-, 5° a, 6°, 146 al. 1-1°, 9°, 147, 149, 192bis, 204;

Wet van 29 juni 1964 betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie, art. 8, 14 § 1;

Koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende tarief in strafzaken, art. 91, zoals gewijzigd door het koninklijk besluit van 11 december 2001 betreffende de invoering van de euro in de regelgeving inzake justitie ;

Verordening (EG) nr. 974/98 Raad van 3 mei 1998 over de invoering van de euro, art. 1, 2, 3 en 14 ;

Verordening (EG) nr. 1103/97 Raad van 17 juni 1997 over enkele bepalingen betreffende de invoering van de euro, art. 1, 4 en 5 ;

Verordening (EG) nr. 2866/98 Raad van 31 december 1998 over de omrekeningskoersen tussen de euro en de munteenheden van de lidstaten ;

Wet van 26 juni 2000 betreffende de invoering van de euro in de wetgeving die betrekking heeft op aangelegenheden als bedoeld in artikel 78 van de grondwet, art. 2, 3, 4 en 6 ;

Wet van 30 oktober 1998 betreffende de euro, art. 3 tot 6 ;

Koninklijk besluit van 30 oktober 1998 tot vaststelling van de datum van inwerking van de bepalingen van de wet van 30 oktober 1998.

OM DEZE REDENEN, DE RECHTBANK

RECHTDOENDE OP TEGENSPRAAK

VERKLAART de beklaagden _____ en _____ als dader **schuldig** aan de feiten omschreven in de tenlasteleggingen **A en B**;

VEROORDEELT – toepassing makend van artikel 65, eerste lid van het Strafwetboek – de beklaagden _____ en _____ voor de feiten omschreven onder de tenlasteleggingen **A en B samen ELK** tot een geldboete van **200,00 euro**, verhoogd met 45 deciem (x 5,5), bedragend 1.100 euro;

ZEGT dat bij niet betaling binnen de door de wet bepaalde termijn de lastens de beklaagden _____ en _____ uitgesproken geldboeten **TELKENS** kunnen worden vervangen door een gevangenisstraf van 60 dagen.

VERLEENT **uitstel** van tenuitvoerlegging gedurende een **termijn van drie jaar** voor een gedeelte van de lastens de beklagde _____ uitgesproken geldboete **groot 100 euro**, verhoogd met 45 deciem of 550 euro bedragend, en bepaalt de vervangende gevangenisstraf voor het met uitstel opgelegde gedeelte op 30 dagen;

ZEGT voor recht dat overeenkomstig artikel 14 § 1 van de wet van 29 juni 1964, het uitstel van rechtswege wordt herroepen ingeval gedurende de proeftijd een nieuw misdrijf is gepleegd, dat veroordeling tot een criminele straf of hoofdgevangenisstraf van meer dan zes maanden zonder uitstel ten gevolge heeft gehad.

SPREEKT bovendien in hoofde van de beklaagden _____ en _____ de verplichting uit om **ELK EENMAAL** een bedrag van 10,00 euro, met 45 deciem verhoogd, 55,00 euro bedragende, te betalen bij wijze van bijdrage tot financiering van het Fonds tot financiële hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden.

LEGT de beklaagden _____ en _____ **ELK** een vergoeding op van 25,00 euro zoals bedoeld door artikel 91 van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende tarief in strafzaken.

BEGROOT de kosten gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie op 292,53 euro en veroordeelt de beklaagden _____ en _____ hoofdelijk tot de betaling van deze kosten.

STELT vast dat de herstellvordering van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur **ZONDER VOORWERP** is geworden;

Aldus uitgesproken in openbare buitengewone terechtzitting van
DERTIG JUNI TWEEDUIZEND EN VIJF

Aanwezig :

alleenrechtsprekend rechter in strafzaken,
substituut procureur des Konings
ea adjunct-griffier.